

Det var et imponerende syn, der mødte publikum i musik- og teaterhuset, hvor Silkeborg Kammerorkester og det japanske Hokkaido Landmandsorkster var på scenen. Foto Torben Larsen

Herlig eftermiddag i dansk-japansk selskab

Publikum fik en storslået oplevelse i går i Jysk Musik og Teaterhus

Af Anders Gjedsted

MUSIK: Jysk Musik- og Teaterhus i går: Koncert med Silkeborg Kammerorkester og japanske Hokkaido Landmandsorkster med dirigent Tokio Makino

SILKEBORG: Det var et imponerende syn, der mødte publikum, da det store japanske symfoniorkester sammen med Silkeborg Kammerorkester i går eftermiddag sad på scenen i musik- og teaterhusets store sal for at give koncert. Det var første gang, man i musikhuset havde mulighed for at høre et fuldt besat, romantisk symfoniorkester med omkring 80 musikere, og heldigvis var der mødt rigtig mange op for at overvære denne helt enestående begivenhed, heriblandt den japanske ambassadør i Danmark og Silkeborgs borg-

mester med ægtefæller. Og de fik en storslået oplevelse. Mozarts Ouverture til Tryllefløjten fyldte rummet med en helt overvældende fyldig og glansfuld klang med god intensitet fra de første akkorder i den langsomme indledning til det livlige tempo i selve ouverturen. En flot optakt til en herlig eftermiddag.

Baggrunden for, at det dansk-japanske musiktræf finder sted her i byen, er Silkeborg Kammerorkesters koncertrejse til Japan for fem år siden.

Her kom det i forbindelse med Landmandsorksteret, der har hjemme på Japans nordligste ø, Hokkaido. Det japanske orkester kunne tænke godt tænke sig at besøge Danmark. Grundtvig og højskoletanken har nemlig dannet grundlag for mange skoler i Japan, og orkesterets dirigent og grundlægger, Tokio Makino, har længe gået med planer om at oprette en musikhøjskole for landmænd i Japan.

Unik sammensætning

Orkesteret har en sammensætning, der er helt unik. Medlemmerne består af musikalskende landmænd og andre musikere med tilknytning til landbruget, og det er formentlig det eneste af sin art i hele verden. Rejsen er arrangeret sammen med Rakuno Gakuen University, og studerende, medarbejdere og undervisere herfra var da også at finde i orkesteret.

Det var en stor klanglig kontrast i forhold til ouverturen, da Kammerorkesteret sad alene på scenen for at

Mødt op til koncerten var også Silkeborg borgmester Hanne Bæk Olesen og den japanske ambassadør i Danmark, Toshio Sano. Foto: Torben Larsen

spille en fin lille symfoni af Mozart, et ungdomsværk i elegant rokokostil, der hører til orkesterets faste repertoire. Med koncertmester Niels Kaas som dirigerende violinist og rutineret ankermand fandt orkesteret dog ind til noget af den Mozart-ske lethed og ynde.

Variert værk

Efter pausen spillede Hokkaido Landmandsorkster først »Caprice Hokkaido for

soloviolin, japansk tromme og orkester«, komponeret af orkesterets leder og med ham som solist. Et spændende og fantasifuldt varieret værk, hvor moderat, modernistisk musik med inspiration fra vesteuropæisk klassisk tradition vekslede med episoder domineret af japansk folkemusiks melodier og rytmer og med eksotiske japanske slaginstrumenter som et farverigt element. Tokio Makino var en overbevisende solist i den

stort anlagte solostemme, som han udførte med stor virtuositet og indlevelse.

Herefter fulgte koncertens hovedattraktion, Dvoraks symfoni nr. 8 i G-dur, hvor enkelte medlemmer fra Kammerorkesteret igen var med. Noget af en udfordring for amatørmusikere, men igen fik man en bekræftelse på, at det var nogle ualmindelig teknisk velfunderede og musikalske landmænd.

Også Dvorak er inspireret af folkemusikken og formår

at tilvejebringe en original syntese af sit fædrelands bøhmiske folkemusik og den klassiske symfoniske tradition. Formen er ikke afgørende for ham. Der er nærmere tale om en rapsodisk strøm af toner, hvor det ene sangbare tema afløser det andet.

Effektfuld finale

Og det var tilsyneladende musik, der passede orkesteret godt. Melodierne fik lov til at synges helt ud, mens de slaviske rytmer blev spillet med stor energi og temperament. Det dansante og sødmeifulde var udtalt, og de mange dygtigt udførte træblæsermotiver var med til at fremhæve lethedens i det musikalske udtryk.

Finalen blev spillet med mange effektfulde temposkift. En fanfare var igangsætter, hvorefter man blev indfanget af det opskruede tempo, afbrudt af en lidt overraskende lang, stilferdig og meditativ midterdel, inden tempoet gik helt amok i en yderst temperamentsfuld coda. En forrygende afslutning på en stor musikalsk oplevelse.

Det var på en måde en skam at spille ekstranummeret, »Sleigh Ride« af Leroy Anderson, stilistisk milevidt fra Dvorak og vanskelig at omstille sig til efter den flotte finale, men dirigenten følte det åbenbart som et krav på grund af de begejstrede ovationer. Eftermiddagen blev rundet af med et arrangement af »I skovens dybe stille ro«, hvor publikum fik lov til at synges med.